

РЕШЕНИЕ

№ 4827

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **4196** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, чрез процесуален представител юрк. Г., против решение № 20243382 от 04.11.2020г., постановено по н.а.х.д. № 89/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № 11-01-320/27.11.2019г., издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл. 255, ал. 3 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ на Т. П., член на Управителния съвет на [фирма], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и материалния закон. По същество се оспорват изводите на въззивния извод за допуснато във фазата на административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, състоящо се в неосигуряване на преводач на лицето – чешки гражданин, срещу което е съставен АУАН, при липса на доказателства, че владее добре писмено и говоримо български език. Иска се отмяна на решението, както и

потвърждаване на наказателното постановление, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът – Т. П., чрез пълномощник адв. Г., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С обжалваното решение въззивният съд е отменил наказателното постановление на процесуално основание. За да постанови този резултат съдът е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че лицето на което е бил съставен АУАН, е чешки гражданин, за който няма доказателства, че владее добре писмено и говоримо български език. Приел е също, че при предявяването на АУАН на нарушителя не е бил назначен преводач, съответно Т. П. не е бил запознат със съдържанието на акта на разбираем за него език. Тъй като нарушителят не е разбрал съдържанието на акта, то той е бил лишен и от възможността да упражни надлежно и правото си на възражение.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият състав на касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд за допуснато във фазата на административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на Т. П., поради твърдяната недостатъчна степен на владееене на български език и неосигуряване на преводач, поставили го в невъзможност да разбере същността на вмененото му нарушение.

Липсата на преводач по време на предявяване на АУАН на чужденец не съставлява по презумпция процесуално нарушение. Процесуалните норми на ЗАНН не предвиждат задължително участие на преводач във фазата по установяване на нарушението. По тези въпроси субсидиарно не може да намери приложение и НПК, тъй като съгласно чл. 84 от ЗАНН неговите разпоредби са приложими само за изчерпателно изброените хипотези, сред които не фигурира въпросът, свързан с назначаването на преводач, а освен това чл. 21, ал. 2 от НПК предвижда, че „лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език. В тези случаи се назначава преводач“. Следователно необходимостта от назначаване на преводач се преценява конкретно за всеки случай с оглед на владееенето или не на български език от конкретното лице. Затова за наличието, респективно липсата, на процесуално нарушение във връзка с участието на преводач в административнонаказателното производство, следва да се съди във всеки конкретен случай с оглед на всички данни по делото.

Във връзка с горното се установява, че жалбата до Софийски районен съд на чешкия гражданин Т. П. е депозирана чрез пълномощник – адвокат М.. Пълномощното, което е представено по делото, е изготвено в пълния си текст единствено и само на български език и въз основа на него адвокат М. е реализирала съдебната защита на Т. П.. Последният собственоръчно е положил подписа си под обективизираната в писмен вид воля да упълномощи адвокат М. да го представлява и защитава пред съд при оспорване на процесното НП. Освен това, НП и АУАН са съставени изцяло на

български език, получени без възражения за нарушение на принципа по чл. 21, ал. 1 и ал. 2 НПК с поставен саморъчно подпис от чешкия гражданин. Същият е депозирал възражение по чл. 44, ал. 1 ЗАНН рег. № 11-01-320/31.05.2019г., за изготвянето на което също е подписал пълномощно в полза на адв. М., изготвено единствено на български език. Неговият подпис е положен и върху множество документи, изготвени изцяло и единствено на български език, представляващи част от административнонаказателната преписка: договор № 18-091/19.03.2018г., сключен на основание чл. 112 от ЗОП, между Т. П. – член на УС на [фирма] и Д. „Ти и Ен Е.“; справка за плащанията по договора, подписана от Т. П.; допълнително споразумение от 23.05.2018г. към същия договор; кореспонденцията с фирмата, избрана за изпълнител, водена изцяло на български език, носеща подписа на Т. П.. От тези писмени доказателства може да бъде формиран обоснован извод, че ответникът владее в достатъчна степен български език, за да разбере отправеното му обвинение, поради което и неназначаването на преводач по време на административнонаказателното производство не опорочава същото.

В настоящия случай са налице достатъчно доказателства, че ответникът Т. П. владее български език в достатъчна степен, за да разбере отправеното му обвинение. Нарушителят не е бил възпрепятстван да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и да ангажира защитата си. А последното безспорно се установява от обстоятелството, че санкционираното лице своевременно и успешно е упражнило правото си на защита, оспорвайки наказателното постановление пред съда. В този смисъл е неоснователно позоваването в писмения му отговор на касационната жалба за нарушено право на справедлив съдебен процес, гарантирано от чл. 6 от ЕКПЧ.

Предвид изложеното не е налице приетото от въззивния съд съществено процесуално нарушение, поради което съдът е дължал произнасяне по съществото на спора, каквото в случая липсва. Касационната инстанция не може да се произнесе с решение по съществото на спора, защото това би довело до ограничаване правото на защита на нарушителя и би го лишило от една съдебна инстанция, което е недопустимо. Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.

При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по искането на касатора за присъждане на разноски на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал. 2 във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20243382 от 04.11.2020г., постановено по н.а.х.д. № 89/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

